

DECIZIA nr. 231/05.04.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 96446/27.11.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti – Serviciul Supraveghere si Control Vamal cu adresa nr.X/25.11.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.X/27.11.2015, completata cu adresa D.G.V.-D.S.C.V. nr.X/15.12.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.X/24.12.2015 si nr.X/09.02.2016 asupra contestatiei formulata de S.C. X S.R.L.–X, X, cu sediul in Bucuresti, X, nr. X, birou nr.X, et.X, X, Sector 4.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala Vamala Bucuresti – Serviciul Supraveghere si Control Vamal sub nr. X/29.10.2015, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/29.09.2015, emisa in baza procesului verbal de control nr. X/28.09.2015, comunicata sub semnatura la data de 30.09.2015, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare de plata in suma totala de **X lei** reprezentand:

- X lei – taxe vamale;
- X lei – dobanzi aferente taxelor vamale;
- X lei – penalitati aferente taxelor vamale;
- X lei – taxe antidumping;
- X lei – dobanzi aferente taxelor antidumping;
- X lei – penalitati aferente taxelor antidumping;
- X lei – T.V.A.;
- X lei – dobanzi aferente T.V.A.;
- X lei – penalitati aferente T.V.A.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata S.C. X S.R.L.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, S.C. X S.R.L. solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/29.09.2015, a procesului verbal de control nr.X/28.09.2015 pentru urmatoarele motive:

- DRV a interpretat in mod eronat raportul OLAF in sensul ca furnizorul pentru produsul „plasa din fibra de sticla”, respectiv firma X este una si aceeasi cu firma din raportul OLAF, respectiv societatea X/X;
- societatea anexeaza la dosarul contestatiei certificatele constatatoare de atestare a activitatii eliberate de Camera de Comert din Istambul si certificatele de inregistrare fiscala pentru societatile X si X;

- precizeaza ca societatea X si BST X/X au numere de identificare diferite asa cum reiese din certificatele constatatoare depuse;
- legat de originea marfii importate societatea precizeaza ca atata timp furnizorul marfii nu apare in raportul OLAF, iar in procesul verbal nr.512 autoritatea recunoaste ca nu a primit raspuns de la autoritatile vamale din Turcia cu privire la acest aspect, considera ca singurul document care stabileste originea marfurilor nu poate fi decat certificatul de origine emis de autoritatile turcesti;
- societatea a actionat cu buna credinta si a respectat toate dispozitiile prevazute de legislatia in vigoare in ce priveste declararea marfurilor in vama.
- considera ca emiterea deciziei pentru regularizare nr.X/29.09.2015 si a procesului verbal nr.X/28.09.2015 s-a facut cu incalcarea prevederilor art.107 din O.U.G. nr.92/2003 Cod procedura fiscala, astfel incalcanandu-se dreptul la aparare a societatii.

In concluzie, societatea solicita anularea deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/29.09.2015 si a procesului verbal de control nr.X/28.09.2015 si pe cale de consecinta sa constata ca societatea nu trebuie sa achite suma de X lei stabilita suplimentar.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/29.09.2015, emisa in baza procesului verbal de control nr. X/28.09.2015, organele vamale au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. obligatii suplimentare de plata in suma totala de X lei reprezentand:

- X lei – taxe vamale;
- X lei – dobanzi aferente taxelor vamale;
- X lei – penalitati aferente taxelor vamale;
- X lei – taxe antidumping;
- X lei – dobanzi aferente taxelor antidumping;
- X lei – penalitati aferente taxelor antidumping;
- X lei – T.V.A.;
- X lei – dobanzi aferente T.V.A.;
- X lei – penalitati aferente T.V.A.

Ca temei de drept s-au inregistrat in decizia contestata Regulamentul Comisiei (CEE) nr.2454/1993, Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Parlamentului European si al Consiliului, Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, H.G. nr.707/2006, Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr.7521 privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior, O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, Regulamentul nr.1073/1999 privind investigatiile efectuate de OLAF, Regulamentul (UE) nr.791/2011 de punere in aplicare al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive si de percepere a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla orginare din R.P.Chineza.

III. Fata de constatările organelor vamale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la datoria vamală in suma de X lei stabilita de organele vamale prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X/29.09.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare datoreaza diferente de taxe vamale, taxa antidumping si pe cale de consecinta si taxa pe valoarea adăugata, stabilite de organele vamale in suma totala de X lei aferente marfurilor importate, declarate de societate ca avand originea din Turcia, in conditiile in care in urma anchetei OLAF s-a stabilit ca marfurile erau de origine R.P.China.

In fapt, in perioada 22.08.2011-28.09.2012, societatea a efectuat un numar de 3 importuri de marfuri declarate generic „plasa din fibra de sticla”, cod marfa 70195900 90 din Turcia prin Biroul Vamal Targuri si Expozitii conform declaratiilor vamale de punere in libera circulatie astfel:

-operatiunea de import inregistrata cu X/22.08.2011 pentru marfa denumita „plasa din fibra de sticla”, factura nr.X/12.08.2011, exportator X, Istanbul, marfa fiind insotita de A.TR nr.X, conditie de livrare FOB Istanbul, originea declarata a marfurilor fiind Turcia;

-operatiunea de import inregistrata cu X/17.09.2012 pentru marfa denumita „plasa din fibra de sticla, pentru termosistem”, factura nr.X/10.09.2012, exportator X, Istanbul, marfa fiind insotita de A.TR nr.X, conditie de livrare CIF Bucuresti, originea declarata a marfurilor fiind Turcia;

-operatiunea de import inregistrata cu X/28.09.2012 pentru marfa denumita „plasa din fibra de sticla, pentru termosistem”, factura nr.X/24.09.2012, exportator X, Istanbul, marfa fiind insotita de certificatul de A.TR nr.X, conditie de livrare CIF Bucuresti, originea declarata a marfurilor fiind Turcia.

Verificarile la societate au fost initiate ca urmare a analizei de risc efectuata la nivel regional si a constat in verificarea originii marfurilor denumite generic „plasa din fibra de sticla”, avand in vedere ca pentru a se evita plata taxelor antidumping impuse prin Reg.(CEE) nr.791/2011, exista suspiciunea declararii eronate a originii marfurilor, originea suspectata fiind China.

Ulterior, urmare a finalizarii investigatiilor in dosarul OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025 privind stabilirea originii reale a marfurilor denumite generic „plasa din fibra de sticla” declarate la importul in Uniunea Europeana ca fiind de origine Turcia, organele vamale au constatat ca pentru marfa importata de S.C. X S.R.L. denumita generic „plasa din fibra de sticla” si care a fost pusa in libera circulatie in baza declaratiilor vamale X/22.08.2011, X/17.09.2012 si X/28.09.2012, declarata la import ca avand origine Turcia, era de fapt de origine China, iar printre exportatorii mentionati in Raportul OLAF se regaseste si societatea X, care este furnizorul marfurilor importate de X.

Prin adresa nr.X/03.11.2015 inregistrata la D.G.V. sub nr.X/10.11.2015, D.R.V. Bucuresti a solicitat D.G.V. sa initieze o corespondenta cu OLAF in vederea stabilirii cu exactitate daca societatea X, este una si aceeaasi cu societatea mentionata in raportul OLAF, respectiv X.

Prin adresa THOR nr.X/03.12.2015 inregistrata la D.G.V. sub nr.3X/15.12.2015 OLAF a raspuns solicitarilor precizand urmatoarele:

-exportatorul turc al marfurilor importate de S.C. X S.R.L. este X;
-exista legaturi clare intre companiile X si X, potrivit datelor Dun&Bradstreet, X era managerul ambelor companii;

- mai mult, site-ul www.X.com care apare in factura X pentru X a fost inregistrat de catre Menekse Gurses la adresa inregistrarii companiei X.

La baza acestor constatari se afla investigatiile efectuate de OLAF aferente dosarului OF/2013/0110-AM/2013/025, privind evaziunea taxelor antidumping si conventionale impuse asupra tesaturilor cu ochiuri din fibra de sticla originare din R.P.Chineza declarate in mod incorect ca avand origine turca, precum si dovezile colectate de SSCV Bucuresti ca urmare a asistentei mutuale efectuate cu organele vamale din Turcia in conformitate cu Regulamentele nr. 883/2013 si nr. 1073/1999 al Parlamentului European si al Consiliului si art. 60 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7.521/2006, potrivit carora: *„Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”*, comunicate Directiei Generale a Vamilor.

Avand in vedere ca la momentul depunerii declaratiilor vamale de import in cauza, societatea a declarat nereal originea marfurilor importate ceea ce a condus la neplata taxelor vamale, taxelor antidumping, si pe cale de consecinta a diferentei de taxa pe valoarea adaugata aferente, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor de import stabilind in sarcina societatii suma totala de X lei din care suma de X lei reprezinta taxe vamale, suma de X lei reprezinta taxa antidumping si suma de X lei reprezinta T.V.A.

Societatea contestatoare sustine ca D.R.V. Bucuresti a interpretat in mod total eronat faptul ca furnizorul pentru produsul „plasa din fibra de sticla” al S.C. X S.R.L., respectiv firma X, este una si aceeasi cu firma mentionata in Raportul OLAF sub denumirea X.

In drept, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr. 302.1 L din data de 19.10.1992, prevede ca:

„1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

*3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care **reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte**, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să **ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.***

Astfel, potrivit prevederilor mai sus mentionate organele de control vamal au fost instiintate de investigatiile efectuate de OLAF, care in vederea, transbordarea suspecta prin Turcia de tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla (plasa cu ochiuri din fibra de sticla) originare din R.P. Chineza, in vederea eludarii taxelor antidumping, printre companiile exportatoare fiind X/X - Turcia, iar printre firmele importatoare se regaseste si societatea X S.R.L.

La baza verificării ulterioare a marfurilor importate din Turcia a stat Regulamentul (UE) nr. 138/2011 prin care Comisia Europeană a instituit o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticlă originare din Republica Populară Chineză, care precizează:

*„Art. 1 - (1) Se instituie prin prezentul o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate mai mare de 35 g/m², care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 40 00, ex 7019 51 00, ex **7019 59 00**, ex 7019 90 91 și ex 7019 90 99 (coduri TARIC 7019 40 00 11, 7019 40 00 21, 7019 40 00 50, 7019 51 00 10, 7019 59 00 10, 7019 90 91 10 și 7019 90 99 50), originare din Republica Populară Chineză.*

Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticlă originare din Republica Populară Chineză, la art.1 se menționează:

„Articolul 1

*(1) Se instituie prin prezentul regulament o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex **7019 59 00** (coduri TARIC 7019510010 și 7019590010), originare din Republica Populară Chineză.”*

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos, este:

Societate	Taxă (%)	Codul adițional TARIC
Toate celelalte societăți	62,9	B999

Dupa intrarea in vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele definitive antidumping, OLAF a constatat ca anumite societati din Turcia au inceput sa exporte in UE, anumite cantitati de tesaturi cu ochiuri din fibra fiind suspecte de a fi de origine chineza.

Astfel, OLAF a lansat in perioada 13.04.2015 – 17.04.2015 o misiune in Turcia pentru clarificarea acestor suspiciuni si stabilirea originii reale a importurilor de tesaturi cu ochiuri din fibra de sticla din aceasta tara in tarile membre U.E., in vederea protejarii intereselor esentiale ale producatorilor Comunitatii in conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.913/1992.

Baza legala a reglementarilor originii nepreferentiale este art. 24 si art. 25 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipuleaza:

„Articolul 24 Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

Articolul 25 Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care faptele constatate justifică prezumția că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile în Comunitate mărfurilor din anumite țări nu se consideră în nici un caz că ar conferi mărfurilor obținute astfel originea țării în care aceasta a fost efectuată în sensul articolului 24.”

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi originare în țara în care acestea au suferit ultima procesare sau activitate substanțială, justificată din punct de vedere economic, într-o întreprindere echipată pentru acel scop și care are ca rezultat un produs nou.

De altfel, cu privire la faptul că originea reală a mărfurilor importate, adică originea China, contestată nu aduce niciun argument.

Intrucât la import mărfurile au beneficiat de statutul vamal de „bunuri în libera circulație”, societatea prezentând certificate de circulație A.TR., produsele din țările terțe fiind considerate a fi în libera circulație în Comunitate sau în Turcia în cazul în care au fost respectate formalitățile de import și au fost percepute în Comunitate sau în Turcia orice taxe vamale sau tarife cu efect echivalent potrivit Uniunii vamale UE-Turcia definită prin Decizia 1/95 a Consiliului de asociere din 22.12.1995, iar potrivit art. 22-26 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr.2913/92 din 12 octombrie 1992, aceste mărfuri denumite generic „plasa din fibra de sticlă” nu sunt de origine Turcia, ci de origine nepreferențială China, și pe cale de consecință sunt supuse unui nivel al taxei vamale convenționale de 7% ad valorem la importul în Uniunea Vamală UE-Turcia.

Prin adresa nr.X/09.06.2015 transmisă către D.G.V. București, Direcția Supraveghere și Control Vamal a transmis raportul de misiune nr.THOR X dosar OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025 referitoare la declararea eronată a originii Turcia pentru mărfurile denumite generic „plase din fibra de sticlă” având în realitate originea China, în vederea evitării plății antidumping în care se precizează următoarele:

- OLAF a efectuat misiunea în Turcia cu acordul și asistența autorităților turce;
- din datele deținute de vama turcă, compania X-X (nume de companii diferite, dar aceeași companie) a importat plasa din fibra de sticlă din R.P.China și a exportat 11 contingente către UE (10 către România și 1 către Italia) în perioada 2011-2012 (conform anexei 8a);
- în data de 17.04.2015 comisionarul vamal al societății X/X a recunoscut că compania importă plasa din fibra de sticlă din R.P. China și o re-exportă în UE, sau o cumpără de la societatea X și o exportă în UE (anexa 13);
- în legătură cu plasa din fibra de sticlă vândută de societatea X, s-a stabilit că aceasta este de asemenea de origine China;
- concluzia echipei de misiune OLAF și a organelor vamale turce este că tesaturile cu ochiuri din fibra de sticlă, care au făcut obiectul verificărilor, exportate de societățile din Turcia printre care se regăsește și societatea X/X nu sunt de origine turcă, ci de origine China.

În anexa 5.7RO la Raportul final nr.THOR X dosar OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025 sunt identificate inclusiv declarațiile vamale în speta X/22.08.2011, X/28.09.2012 și X/17.09.2012 aferente importurilor efectuate de societatea X S.R.L.

Prin adresa X/03.11.2015 înregistrată la D.G.V. sub nr.X/10.11.2015, D.R.V. București a solicitat D.G.V. să inițieze o corespondență cu OLAF în vederea stabilirii cu exactitate dacă societatea X, este una și aceeași cu societatea menționată în raportul OLAF, respectiv X.

Prin adresa THOR nr.X/03.12.2015 inregistrata la D.G.V. sub nr.X/15.12.2015 OLAF a raspuns solicitarilor precizand urmatoarele:

- exportatorul turc al marfurilor importate de S.C. X S.R.L. este X;
- exista legaturi clare intre companiile X si X, potrivit datelor Dun&Bradstreet, X era managerul ambelor companii;
- mai mult, site-ul www.bstyapiteknik.com care apare in factura X pentru X a fost inregistrat de catre Menekse Gurses la adresa inregistrarii companiei X.

De asemenea, din anexa 8b la raportul de misiune OLAF nr.THOR X dosar OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025, sunt identificate toate cele 3 importuri efectuate de contestatara.

Cu titlu de exemplu:

- in data de 20.09.2012 societatea X a importat de la societatea X, Ltd, adresa X X Zone X, City X, China, X metri – X cartoane de plasa din fibra de sticla, cu declaratia de import X;
- in data de 24.09.2012, aceeasi cantitate de marfa X metri – X cartoane a fost exportata din Turcia de catre societatea X catre societatea X S.R.L. cu declaratia de export X, factura (invoice) nr.X.

De altfel, in anexa 1.14 la raportul misiunii nr.THOR X dosar OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025 se recunoaste de reprezentantul exportatorului ca respectiva plasa din fibra de sticla este importata din China.

Totodata, art. 20 si art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistenta reciproca intre autoritatile administrative ale statelor membre si cooperarea dintre acestea si Comisie in vederea asigurarii aplicarii corespunzatoare a legislatiei din domeniile vamal si agricol, prevede:

„Articolul 20 - (1) În îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, în condițiile prevăzute la articolul 19, să desfășoare misiuni de cooperare administrativă și anchete administrative la nivel comunitar în țările terțe, în strânsă coordonare și colaborare cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Misiunile comunitare desfășurate în țările terțe menționate la alineatul (1) au loc în următoarele condiții:

(a) pot fi întreprinse la inițiativa Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de Parlamentul European sau la cererea unuia sau a mai multor state membre, după caz;

(b) la misiuni pot participa funcționari a Comisiei desemnați în acest scop, precum și funcționari desemnați în acest scop de către statul membru sau statele membre în cauză;

(c) cu acordul Comisiei și al statelor membre în cauză și în interesul Comunității, pot fi, de asemenea, efectuate de către funcționari ai unui stat membru, în special în baza unui acord de asistență bilateral cu o țară terță, în acest caz, Comisia este informată cu privire la rezultatele misiunii;

(d) cheltuielile aferente misiunii sunt suportate de către Comisie.

(3) Comisia informează statele membre și Parlamentul European cu privire la rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul prezentului articol.

Articolul 21

(1) Constatările efectuate și informațiile obținute în cadrul misiunilor comunitare menționate la articolul 20 din prezentul regulament, în special documentele transmise de către autoritățile competente din țările terțe în cauză, sunt tratate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament. [...]

(3) Comisia eliberează autorităților competente din statele membre, la solicitarea acestora, documentele originale sau copiile certificate pentru conformitate ale acestora, spre a le servi în scopurile prevăzute la art. 12”.

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de OLAF, constituie material probator pentru institutiile competente ale statelor membre in conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999 al Parlamentului European si a Consiliului din 25 mai 1999 privind investigatiile efectuate de OLAF, unde se precizeaza:

„*Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe*”, precum si a art. 60 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior, care stipuleaza:

„**Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt**”.

Potrivit art. 4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, declaratia vamala reprezinta “ **actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal iar potrivit art. 4 alin.22 din acelasi act normativ „declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală”, iar potrivit art. 199 din Reg. CEE nr. 2454/1993.”(1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la: — corectitudinea informațiilor înscrise în declarație; — autenticitatea documentelor prezentate; și - respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.”**

Conform art.20 si art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„**Art. 20 - (1) Drepturile legal datorate la aparitia unei datorii vamale se bazeaza pe Tarifal Vamal al Comunitatilor Europene.**

Art. 201 - (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.”

Potrivit dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 223 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Direcției Regionale Vamale București au stabilit în sarcina S.C X S.R.L. obligații de plată suplimentare în suma totală de X lei, reprezentând taxe vamale în suma de X lei și taxe antidumping în suma de X lei.

In subsidiar se retine si faptul ca din analiza facturilor emise de X. si X – X, reiese ca acestea folosesc aceeasi sigla comerciala (anexa 8b la raportul de misiune dosar OLAF OF/2013/0110-AM/2013/025, pagina 4 si pagina 16), precum si faptul ca societatea X S.R.L. nu a prezentat niciun contract incheiat cu societatea turca X.

In ceea ce priveste aplicabilitatea teritoriala a legislatiei comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozitiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevad ca: ***În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității***” si tinand cont de faptul ca la data de 01.01.2007 Romania a aderat la Uniunea Europeana potrivit Tratatului privind aderare a Romaniei si a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeana, ratificat de Romania prin Legea nr. 157/2005, rezulta ca **regulamentele comunitare sunt obligatorii in statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv in Romania.**

De altfel, stabilirea taxelor vamale si a taxelor antidumping s-a efectuat urmare solicitarii OLAF in conditiile in care aceste taxe constituie venit al U.E.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata calculata asupra taxei vamale, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data derularii importurilor, respectiv art. 136 alin. (1) si art. 139 alin. (1) care precizeaza:

„Art. 136

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. [...]”

„Art. 139

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]”

Se retine ca importul de bunuri este o operatiune supusa taxei pe valoarea adaugata, aceasta fiind perceputa pe teritoriul statului membru in care marfa intra in Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar in baza de impozitare intra valoarea in vama a bunurilor, stabilita conform legislatiei vamale in vigoare, la care se adauga orice taxe, impozite, comisioane si alte taxe datorate in afara Romaniei, precum si cele datorate ca urmare a importului bunurilor in Romania, in speta si diferentele de taxe vamale la care face referire societatea contestatara.

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

▼ B

Fără a aduce atingere aplicării art. 218 alin. (1) paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

▼ M3

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

4. Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alin. (3).”

Avand in vedere cele retinute mai sus, in temeiul dispozitiilor art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma totala de X lei din care suma de X lei reprezinta taxe vamale, suma de X lei reprezinta taxe antidumping si suma de X lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import in suma de X lei stabilite prin decizia contestata.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste accesorii in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate drepturi vamale, iar accesorii se calculeaza de la data scadentei pana la data platii.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/29.09.2015 organele vamale au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. obligatii vamale principale (taxe vamale, taxe antidumping si T.V.A.) in cuantum de **X lei** asupra carora s-au calculat accesorii aferente in suma de **X lei**, calculate pentru perioada 22.08.2011-30.09.2015.

In drept, aplicabile acestei spete sunt dispozitiile art. 119 alin. (1) si alin. (2), art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei. [...]”.

„Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„Art. 120¹ -(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În consecința, dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru neachitarea la scadența obligațiilor bugetare.

Având în vedere prevederile art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

se reține că datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație a marfurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data depunerii declarațiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nasterii datoriei vamale.

În consecința, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor și penalităților de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarii au fost reținute că fiind datorate obligații principale în suma de X lei, neachitate la termenul scadent, urmează să se respingă ca neintemeiată contestatarea și pentru suma de X lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate în conținutul deciziei precum și în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/29.09.2015, emisa de Directia Regionala Vamala –Bucuresti, prin care s-au stabilit drepturi vamale si accesorii aferente in suma totala de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.